

Néhány változás a községfejlesztési járulékok kivetésénél

A városi tanács pénzügyi osztálya vezetőjének nyilatkozata

A községfejlesztési tervek nagymértékben teremtik meg azt a lehetőséget, hogy a tanácsok teljesítsék a lakosság kisebb, de sürgős és közérdekű kéréseit, javaslatait, amelyeket rendszerint a tanácsok közreműködésével tolmácsolnak az illetékeseknek. A községfejlesztési tervekhez szükséges anyagi fedezetet a községfejlesztési alap biztosítja, amelyhez az állam közvetlenül is hozzájárul, és amelyet azonosítva az adózásra köteles lakosság által befizetett járulékból képeznek.

Rendelet jelent meg a közelmúltban, amely bizonyos mértékig

újra szabályozza a községfejlesztési járulékok kivetési módját.

Mivel sok szegedi lakos fizet községfejlesztési járulékot, megkértük Nagy Miklóst, a városi tanács pénzügyi osztályának vezetőjét, ismeresse olvasóinkkal a változás lényegét.

A háztulajdonosok házaadójuk legfeljebb 30 százalékat fizetik községfejlesztési járulék címén — mondta Nagy Miklós. — Ez az összeg azonban nem lehet kevesebb, mint ötven forint. A rendelkezés gyakorlatban azt eredményezi, hogy

a kis családi házak tulajdonosai, akiknek földjük vagy jövedelemadója köztelen foglalkozásuk nincs, tehát nyugdíjasok, vagy bérből, fizetésből élnek, az eddignél kevesebb járulékot fizetnek majd.

A mezőgazdasági termelősövetkezetek, a halászi szövetkezetek tagjai, valamint azok a földtulajdonosok, de bérből, fizetésből élő személyek, azonosítva a háztulajdonosok, kereskedők, vagy azok, akik szellemi vagy egyéb önálló kereseti tevékenységet folytatnak, a háztulajdonosok, illetve a négyszáz négyszögölnél nagyobb földjük után évenként 50-től 300 forintig terjedhető községfejlesztési járulékra kötelezettek.

Ezt az ötvenöt háromezret forintig terjedhető hozzájárulást Szegeden a kerületi tanácsok, korábban progresszíven és egyenként vették ki. Most ez a gyakorlat megszűnik és a tsz-tagok háztulajdonosok után, a földtulajdo-

nosok pedig földjük után, Szegeden most egységesen évi 100 forint községfejlesztési járulékot fizetnek. Kivételt képeznek azok a földtulajdonosok, akiknek a földterületük után kivetett jövedelemadója eléri, vagy meghaladja az évi 1500 forintot. Megjegyzem, hogy azok a termelősövetkezeti tagok, akik gyengébb anyagi körülmények között élnek, **szociális indokok alapján kérhetik a községfejlesztési járulék mérséklését** a kerületi tanácsoktól.

Azok, akik jövedelemadó fizetésre kötelesek, tehát a kisiparosok, kiskereskedők, a szellemi vagy egyéb adóköteles önálló kereseti tevékenységet folytató egyének, a korábbi gyakorlat szerint, a jövedelemadójuk 20 százalékát róják le községfejlesztési járulék címén.

Mivel a községfejlesztési járulék a községfejlesztési terv végrehajtása során, az abból létesített utakkal, közfolyókkal, a szükséges javításokkal és sok másféle módon

közvetlenül visszatérül a lakosságnak,

ez alkalommal szeretném felhívni a figyelmet arra, milyen fontos a községfejlesztési járulék pontos fizetése.

A második ötéves terv során

Csaknem megkétszerezi termelését az üvegipar

A második ötéves terv előírja, hogy 1965-ig az üvegipar 80 százalékkal növelje, tehát majdnem kétszeresére emelje termelését.

A nagy feladat valóra váltását segíti, hogy már az idén megkezdődött a munka a Zagyfapálfalvi Üveggyár új táblaüveggé készítő üzemében, amely mintegy 50 százalékkal növeli az ország sikküveggé készítő üzemének teljesítményét. Orosháza új gyár építésére került sor. Kozervesüveget, mintákkal díszített üveglapot, drótbetétes üvegtáblát, sőt díszítésre használható üveg hullámlemez is készít majd az új üzem.

Az új gyárat 1964-ben üzembe helyezik.

Fejlesztik a régi gyárakat is. A jövő évben befejezik az ajkai rekonstrukciós munkákat, amelyekkel másfélszeresére nő a gyár termelése, s több vállalat termelését új automata-berendezésekkel növelik.

A második ötéves tervidőszak végén hozzáfognak a Salgótarjáni Üveggyár rekonstrukciójához, s elkezdik építeni egy nagy üvegipari kombinát beruházásának részletes tervét, hogy a harmadik ötéves terv elején megkezdhesék az új gyár építését. (MTI)

Tíz hónapig „labdázta” a felelősséggel

Csökkent a termelés, nem teljesítette tervét a Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem

Az elmúlt hónapokban három alkalommal, januárban, májusban és júniusban terjedelmes cikkekben foglalkoztunk a Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem tervteljesítési, anyagellátási problémáival. Olvasóink, a közvélemény elé tártuk, hogyan labdázna a felelősséggel, miközben a szegedi üzem elmaradt terve teljesítésében. Erről tanúszkodnak a harmadik negyedévi tervteljesítés adatai is; az üzem csak 85 százalékkal teljesítette tervét. Igaz, ebben közrejátszott a kereskedelmi igények megváltozása, az anyagellátási és anyagminőségi problémák, s az is, hogy gyakran kellett „átállniuk”, sűrűn változtatták a gyártási programot.

Levellek jöttek, mentek

Sorra készültek a feljegyzések, amelyeket eljuttattak felsőbb szervekhez, foglalkozott az ügygel a szegedi pártbizottság, nem különben a minisztérium bőr- és cipőipari igazgatósága is. Levellek jöttek, levellek mentek. Szinte állandó volt a szóbeli vita is a feldolgozó és a nyersanyagot szállító vállalat között. Mikor aztán

a Dél-Magyarország hasábjain is napvilágot látott, milyen nehézségekkel küzdök a Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem, labdázni kezdtek a felelősséggel. Egyre sürűbben kattogtak az írógépek, kevésbé a varrógépek. Végül az iparigazgatóság kezdeményezésére november elején összeültek tanácskozára, a Pannónia Szörmekészítő és Szörmekonfekció Vállalat, a Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem, valamint a minisztérium képviselői, hogy eldöntsék, kinél maradjon a tíz hónapja dobált »labda«, kit terhel a felelősség. A tanácskozás után a szegedi üzem vezetői azt kérték — mivel a Dél-Magyarország a széles nyilvánosság elé tárta korábbi vitáikat, — foglalkozzék mostani megállapításaikkal is.

Nagy vita támadt az anyagellátás problémái körül az első negyedévben. A vitától azonban a probléma nem oldódott meg. Módosították a tervet, átcsoportosították a különféle áruk gyártását, eközben 6 százalékkal esett a termelékenység, s az üzem nem teljesítette esedékes tervét. Ez folytatódott még a harmadik negyedévben is. Most aztán közli a szegedi üzem vezetősége: »Vállalatunk 1961 első negyedévi megrendeléseinek a fennálló jogszabályok szerint nem tett eleget valamennyi követelménynek. Az tény, hogy a Pannónia lemaradt a szállítással, azonban kötelezettségeink nem teljesítésében közrejátszott vállalatunk nem egyértelműen adott megrendelése is.«

A zökkenőmentes kooperációért

A szegedi üzem vezetői már több ízben hangsúlyozták: ők sűrűn adták tanújelét, hogy szeretnék megvalósítani a zökkenőmentes kooperációt. Mint mondják, ezért vették át és dolgozták fel a szintöréssel juhborékot, bár ez többletmunkát, költséget jelent a vállalatnak. De míg ezt hangsúlyozták, megfeleltek arról, hogy e borékot 23 százalékos ár-engedménnyel kapták, s a különbözet fedezte a többletmunkát és költséget. Mind-az ugyan szerintünk lényegtelen a nagy vitában, mégis most szükségesnek tartották a vállalatok képviselői, hogy pontot tegyenek erre is. Ez pedig úgy történt, hogy a szegedi üzem elismeri: a többletráfodítás ellenére mégis csak gazdaságos volt a bőrök feldolgozása.

Nagy Pál

A Nemzetközi Diákszövetség nyilatkozata

Mint ismeretes, a Nemzetközi Diákszövetség végrehajtó bizottsága november 1-től 8-ig Prágában ülést tartott és ezen több jelentős határozatot elfogadott.

A Nemzetközi Diákszövetség fennállásának 15. évfordulója alkalmából kiadott nyilatkozat megállapítja, hogy a diákok szoros egyetemes harca jött létre. A diákság sohasem engedi meg, hogy az imperialisták és militaristák újra lángbaborítsák a világot. A felhívás a továbbiakban részletesen méltatja az algériai, a kubai és a kongói diákok imperialista ellenes harcának jelentőségét. Egy másik dokumentumában a Nemzetközi Diákszövetség felhívást intézett a világ valamennyi diákjához a német kérdés mielőbbi megoldása érdekében. A felhívás elítéli a nyugatnémet revansizmust és állást foglal a német békeszerződés megkötése mellett.

A Nemzetközi Diákszövetség határozatot hozott, amelyben elfogadja a Szov-

A Pannónia vezetői is azt erősítették az év derekán, hogy mindent elkövetnek a két üzem közötti együttműködés javításáért. Sőt, az általuk kezdeményezett mételes irhabörököt készítendő irhababátok gyártásából kapott a szegedi üzem is. Erre akkor a szegediek azt mondták; azért kapták a nyolcszáz irhababát gyártását, mert a Pannónia nagyot markolt és nem tudta teljesíteni vállalási kötelezettségét. Ezt aztán sérelmeztek a Pannónia vezetői, mert a valóság az, hogy az igazgatóság utasítására adták át az irhababátok gyártását a szegedieknek.

Igazítsák össze az órákat!

Az elfekvő, úgynevezett kopasz irha feldolgozására is vállalkozott a szegedi üzem. A mintabörököt elkészítették a mintakabátokat düfint bélessel, amit be is mutattak a kereskedelemnek. Miután megállapították az árat, s nagyobb mennyiségűt rendeltek, akkor derült ki, hogy a mintabörök ugyan alkalmasak voltak a feldolgozásra, de a Pannónia által a tömeges gyártáshoz utólag küldött bőrököt nem lehet a mintakabátokhoz hasonló árut készíteni. Ebből is vita támadt, de kabát nem született. Most aztán közös megbeszélésen — mint írják a szegedi üzem vezetői: »A kopasz irhabörök ügyében a Pannónia került elmarasztalásra.«

Tíz hónapig labdázta a felelősséggel, ahelyett, hogy mindjárt igyekeztek volna összeigazítani az órákat, helyesebben hozzáigazítani a pontos időhöz, amely egyformán érvényes mindenkire, minden üzemre, minden vezetőre. Ez pedig nem más, mint a népgazdasági érdek. Csak a népgazdasági érdek figyelembevételével érhető el a biztos, pontos, zökkenőmentes előrehaladás, a terv helyes és jó teljesítése. Nem élhet két egymásra utalt üzem »kutya-macska« barátságban. Ebből előbb-utóbb kár származik, a népgazdaság kára. Nem szabad, hogy a Pannónia és a Szegedi Szörme- és Bőrruhakészítő Üzem kooperációja hónapokra nyuló vitát szüljön. Ehelyett emelje a készárak minőségét és korszerűségét és jó együttműködésük a termelékenység gyarapodását, az önköltség csökkentését szolgálja.

Az egyes iskolatípusok konkrét problémái a művelődési osztályvezetők értekezletén

A Művelődésügyi Minisztériumban pénteken országos tanácskozást rendeztek a megyei művelődésügyi osztályok vezetőinek és a pártbizottságok köznevelési felelősöknek részvételével.

Vendég Sándor, a minisztérium középfokú szakoktatási főosztályának vezetője beszámolójában kiemelte az új oktatási törvény életbelépésének jelentőségét, majd a különböző iskolatípusok konkrét problémáival foglalkozott. Megállapította:

az általános iskola bevált, ezért hazánk oktatási rendszerének továbbra is szilárd alapja marad.

A törvény végrehajtása azonban több fontos feladat megoldását teszi szükségessé. Ilyenek például a szakrendszerű oktatás és a gyakorlati foglalkozások szélesítése, a közetítés továbbfejlesztése. Megjegyezte, hogy az általános iskolai oktatónévelő munka színvonalának emelését ma megelőzi a pedagógushány, a képzés nélküli nevelők eléggé nagy száma.

Az öt plusz egyes oktatási formáról elmondotta, hogy 1961—62-es tanévben 3148 gimnáziumi osztályból 2047-ben öt plusz egyes rendszerű az oktatás, az első osztályoknak például már 93 százalékaiban. A jelenlegi tanévben mintegy ötezer olyan fiatal végez a középiskolákban, akik már 3—4 éve vesznek részt az öt plusz egyes gyakorlati oktatásban.

Ezek a fiatalok a tanév végén szakmai minősítő vizsgát tesznek.

Az előadó ezután a szakközépiskolák problémáival foglalkozott. Hangzott: a szakközépiskola ma már törvénybe foglalt képzési forma.

Befejezésül az előadó hangsúlyozta, hogy

az új oktatási törvény a népgazdasági szakmunkás- és egyéb szakember-szükségletének utánpótlását a közetítési rendszer keretei közé helyezi.

A hozzászólók egyebek közt felvetették: mielőbb növelni kellene a pedagógusképzéssel foglalkozó felsőoktatási intézmények befogadóképességét, mert csak így juthatunk előbbre a szaktanárihiány megszüntetésében. A továbbiakban elmondották, hogy

vannak oktatási intézmények, amelyeket 8—10 üzem is patronál, másokat pedig egy se.

Erre fel kell hívni az illetékes szaktárcák figyelmét is. Javasolták még a felszólalók az iskolai műhelyek részére korábban megállapított és már elavult anyagnormák felülvizsgálását a módosítását. (MTI)

Növelik a félkész ételek választékát

A Belkereskedelmi Minisztérium kollégiuma pénteken Tausz János miniszter elnöklésével ülést tartott. A kereskedelem vezetői meg tárgyalták a félkész ételek gyártásának és árusításának eddigi tapasztalatait.

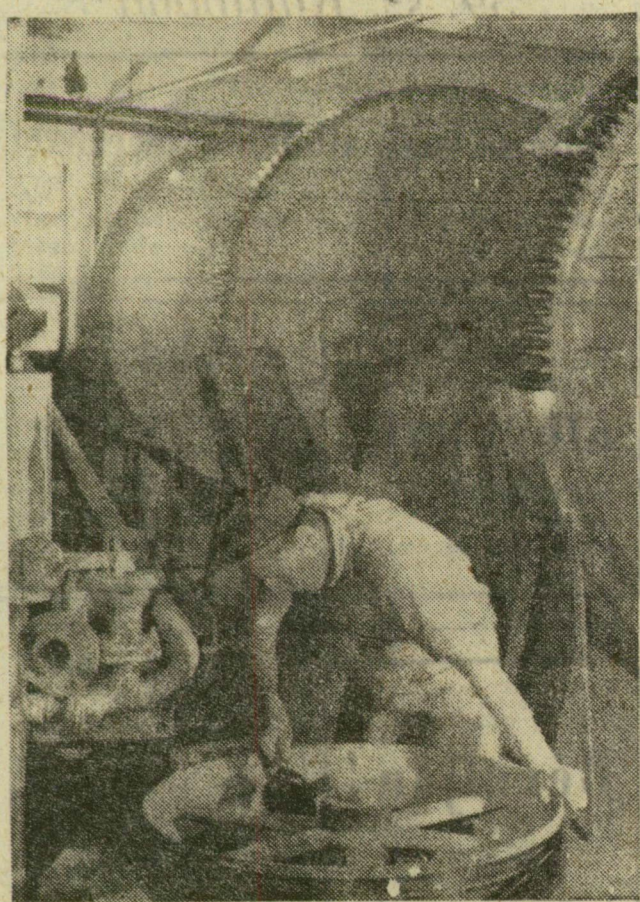
Hazánkban 1960-ban kezdték meg a félkész ételek árusítását, és a forgalmi tapasztalatok máris azt bizonyítják, hogy ezek a cikkek rövid idő alatt népszerűvé váltak. Ma már ötféle leves, háromféle főzelék, huszonkétféle húselé és tizenöt tézszakéskészítmény között válogathatnak a vásárlók.

A kollégium elhatározta, hogy a jövőben továbbfejlesztik a félkész ételek gyártását és forgalmazását, mert

ezek iránt egyre növekszik az igény.

A kollégium ezután az új lakótelepek kereskedelmi hálózatának fejlesztésével és az újonnan létesítendő üzlet-típusok kialakításával foglalkozott. A második ötéves terv idején mintegy kétszázötvenezer új lakás épül és ezekhez gondoskodni kell megfelelő üzlethálózatról is. A Belkereskedelmi Minisztérium tapasztalata szerint az új lakótelepekre legelőször kell bevásárló központokat, úgynevezett supermarketeket építeni. A kisebb lakótelepeken, ahol nem gazdaságos egy-egy ilyen központ felállítása, ott szakosított önkiszolgáló rendszerű boltokat nyitnak. (MTI)

ÖTSZÖR TÖBBET A RÉGINÉL

A Kőbányai Téglagyár padlólapgyártó üzemrészében új, harminc mázsa örlésű masszagyártó gépegyeseket állítottak üzembe. Az új gépek ötször annyi masszát készítenek, mint a régiek